

۲۰۲۶/۰۲/۱۲

پوهندوی آصف بهاند

«شرم له سپي»

د عبدالملک بېکسيار «چکرنامه»

دويمه او وروستۍ برخه

ویل کېږي چې په افغانستان کې د خاطره لیکني پیل له محمود طرزي نه شوی دی، خو په اوسني زمانه کې د خاطراتو لیکلو ته دومره خلکو مخه کړې ده چې په اوسني وخت کې یې څوک په لوستلو پسې رسېدای نه شي، خو د ادبي ارزښت لرونکي خاطري ښايي د گوتو په شمار وي.

خاطره د هر انسان په تېر شوي ژوند کې د هغه تجربې دي، هغه پېښې چې پر شخص باندې د تاثیر په وجه د ده په ذهن کې ثبتېږي او تل پاتې کېږي.

د خاطرو په باب داسې نظر هم شته چې تېر ژوند ته کېدای شي د خاطراتو ټولگه ووايو، حتی تاريخ ته هم ځيني خلک د تېر ژوند د خاطراتو په سترگه گوري.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکني د ليکنيزې ښې پاروالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خير و لولئ

تجربو ښودلې چې خاطره ليکنه هم تاريخي ارزښت لري، د انسانانو تجربې اوسني او راتلونکو نسلونو ته لېږدوي او د نسلالزیکي يادونو په وړاندې کولو سره د اوسنۍ او تېرو زمانو عاطفي ارزښتونه د يوه درس په ډول ترنورو پورې رسوي. که دا خاطري له انساني ارزښتونو سره مل او په انځوريزه او خوږه ژبه مخاطبينو ته وړاندې شي؛ تاثير به يې خوچنده شي.

خاطري که له احساس او عاطفي سره مل وي، تعليمي ارزښت هم لرلای شي. کېدای شي چې کله کومیکه ښه غوره کړي او کله تراژيکه ښه، نو په ډاډ سره بايد وويل شي چې ادبي ارزښت هم لري.

په خاطره ليکنه کې ادبي انځور جوړونه ډېره مهمه ده، د همدې لامل په وجه هغه خاطري چې د ادبي - هنري انځورونو په ملتيا وړاندې کېږي، لوستونکي يې ډېرې خوښوي. د بېکسيار د کتابونو د مخکاته محفل په ترڅ کې يوه گډون کونکي راته وويل چې:

«ډېره تلوسه مې هغه کتاب ته وه چې «شرم له سپي» نومېږي، دا دی ترلاسه مې کړ اوس به يې په مزه ولولم.»

تجربو ثابته کړې ده چې د ادبي ارزښت لرونکې خاطري خلک ډېرې لولي او باور هم پرې کوي، خو برعکس هغه خاطري چې ځينې سياسيون يې د خپل کاري دوران د رپوټ په بڼه ليکي او اصلي موخه يې د ځان سپیناوی وي، ډېر لوستونکي نه لري، ځکه چې له ريښتيا نه دروغ په کې ډېر وي او هېڅ ادبي ارزښت نه لري چې د لوستونکو پام ورواړي.

هغه خاطري چې د ټولنيز ژوند له متن نه انتخاب شوي وي د داسې کلماتو او جملاتو په چوکاټ کې وړاندې شي چې هنري - ادبي ښکلا او ارزښت ولري؛ خلک يې خوښوي، باور پرې کوي او ډېرڅه ورته زده کوي.

خاطره ليکنه په ادبياتو کې ځانگړی ځای لري. ډوکټور غفور لېوال د خاطره ليکنې د هنري ارزښت په باب داسې نظر لري:

«هغه خاطري چې ادبي سينگار او بلاغي ارزښتونه ولري، په ادبياتو کې شاملېږي. په خاطرو کې له منځپانگې وراخوا، د خاطراتو د ليکلو بڼه، تصويري ارزښتونه او د ژبې خوږوالی مهم دی. ادبي خاطرات ژبنی هنر دی يا غوره ده ووايو: خاطرات که د يادونو او تېرو پېښو روايتونه د خوند او ښکلا پخواني په په گانه پسرلي اړايه کړي، نو ادبي متون يې گڼلای شو، په ادبي خاطرو کې د تشریحي او معلوماتي حاشيو په نسبت، زيات تصويري روايت او خوږوالي ته اهميت ورکول کېږي.»

خاطره د تېرو وختونو د پېښو بيان دی، خو هغه وخت ادبي ارزښت پيدا کوي چې له احساس او هنري او تصوير جوړونې سره مل شي او ليکوال يې هغه وخت ليکي چې يادې پېښې د ده پر ذهن او ژوند باندې اغيز پرېباسي، همدا دليل دی چې په خاطره ليکنه کې د ليکوال ليدلوری ډېر رول لري او د خاطري په متن کې يې اثر ښکارېږي.

کله چې خاطري وليکل شي، دې ليکلي بڼې ته کېدای شي د ليکوال د ژوند د اړخونو يو تت شاتي انځور هم ووايو.

بېکسيار خپلې ليکنې له سانسور او ډار نه پرته ليکلي دي. د ده داسې ژوند پېښې دي چې يا دی خپله په پېښو کې د يوه کورکټر په ډول حضور لري او يا يې د سترگو ليدلی حال دی، روايت يا د بل له خولې ليکل په کې د گوتو په شمار دی، څو بېلگې يې په «چکرنامه» کې ماوليدي:

- «د مور زړه» (۹۳ ام مخ)،

- «قضايي لمونځ» (۱۳۹ ام مخ)،

- «کرتی» (۱۴۴ ام مخ)،

- «د پښتنو بېدې بيا ميره شوه» (۱۶۷ - ۱۷۰ مخونه)،

- «شرم له سپي» (۱۸۳ ام مخ)،

«د مور زړه» يې يوه بېلگه ده چې په پيل کې يې ليکلي دي: «راوي کيسه کوله» (بېکسيار عبدالملک، شرم له سپي، کلاسيک خپرنډويه ټولنه، ۱۴۰۴ هـ ل - ۲۰۲۵ م کال، ۹۳ ام مخ)

ژوندپېښې که په هنري بڼه ولیکل شي، ادب ورته ویلای شو او د بېکسیار «شرم له سپي» ژوندپېښې له ښې هنري – ادبي تومنې سره په عالي احساس لیکل شوي دي، نو ځکه یې حق کېږي چې په هنري ادبیاتو کې وشمېرل شي.

د ډنمارکي کلچر یو له مثبتو اړخونو نه دا دی کوم قانون چې نافذ شي، بیا نو ټول یې مراعاتوي، حتی سپي. په ډنمارک کې سپيو ته ورزده کړای شوي دي چې سړي اشارې به ته درېږي او شنه اشاره د تگ یا تېرېدلو علامه ده، که د کوم سپي نه وي زده، نو خاوند یې له پرې نیسي چې څه وړانې ونه کړي؛ خو هغه څوک چې له بې قانونه ټولنې نه راغلي وي، بیا ډېری شيانو ته پام نه کوي.

د بېکسیار په «چکرنامه» کې د «شرم له سپي» په سرلیک کې پر همدې موضوع باندې غږېدلی دی، چې ژور انتقادي بار لېږدوي. دلته به یې زه بشپړ متن راواخلم:

«شرم له سپي»

زما د یوه ډېرگران دوست او زړه ته راښودې ملگري کیسه ده چې گټمټ یې لیکم:

تازه ډنمارک ته راغلی وم، بل څه کار مې نه و، بس کې یو څو ساعته د ډنمارکي ژبې زدکړې یو کورس ته تلم او سیده بېرته راتلم. زما د تگراتگ ۱۱ نمبر بس ته د یوه وړوکی څلورلارې په یوه غاړه ورختم او په هغه بله غاړه بیا ترې کوزېدم، له دواړو لورو باید د ترافیکو له یوه څراغه اووېستی وای چې ډېر کم موټرونه پرې تلل راتلل، په همدې وجه او کابل و پېښور کې د خپلې تېرې قانوني بډايې سابقې له برکته ما چندان د دغه څراغ خیال نه ساته، ډېر ځله به خو څوک و هم نه، خو کله به که څوک سره څراغ ته ولاړ هم و نو ما به یو خوا بل خوا موټرو ته سترگې وغړولي، چې نه به و نو سیده به واوښتم.

یوه ورځ داسې وشول چې زه – یو سپي او د سپي خاوند یو ځای له بسه راکوز شوو، په لاره سپي مخکې، زه ورپسې او د سپي خاوند تر ما لا پسې راروان یو مخ په څراغ. څه گورم چې نه گورم سپي سم سیده بنیادم پلو لارویو د پاره د ایستلې کرښې شا ته تم شو او نېغې نېغې سره څراغ ته ورگوري څو زرغون شي او بیا واورې، د سپي له تمېدلو سره ما هم په دا خپل زړه کې وویل چې که له انسانانو حیا نه درځي نو کم له کمه لدا سپي خو وشرمېږه.

وډرېدم او له هماغې ورځې بیا تر ننه د ترافیکي څراغونو خیال ساتم.

(بېکسیار عبدالملک، شرم له سپي، کلاسیک خپرندویه ټولنه، ۱۴۰۴ هـ ل - ۲۰۲۵ م کال، ۱۸۳ ام مخ)

د بېکسیار د «چکرنامې» ځانگړنې:

۱ – د بېکسیار د «چکرنامې» ډېره برخه د سترگو لیدلې حال دی او ښايي چې له کمونې زیاتونې پرته یې لیکلې وي، ځکه ښې او طبعي راغلي دي،

۲ – د ژوند پېښو په لیکنه کې باید ساده ژبه چې د کرکټرونو له ځانگړنو سره سمه وي، وکارول شي او د لیکوال د ژبې او پرسوناژ د ژبې توپیر باید په دقیق ډول وشي او دا کار د بېکسیار په «چکرنامه» کې له ورايه لیدل کېږي،

۳ – د بېکسیار د «چکرنامې» بله ښېگڼه دا ده چې لنډې یې لیکلې او په لنډون کې یې د موضوع حق هم وړادا کړی دی،

۴ – کله چې بېکسیار د مهاجرت په چاپېریال کې ځینې پېښې ویني، نو د تېر وطني ژوند داسې پېښې ورپه یاد کېږي چې ورته والی سره ولري، نو دی یې په ځانگړي مهارت سره په پرتلیز ډول داسې بیانوي چې هم لنډې وي او هم یوځانگړی پیام پمکي وي،

۵ – څنگه چې ژوندپېښې د یوڅه په اړه د لیکوال انفرادي لیدلوری دی، بېکسیار همدا اصل په «چکرنامه» کې له پیل نه ترپایه پورې مراعات کړی دی او د هرې پېښې په باب یې خپل نظر په انځوریزه ژبه څرگند کړی دی،

۶ – بېکسیار په خپله ټوله «چکرنامه» کې پېښې داسې لیکلې دي چې لوستونکی ځان د پېښې په منځ کې داسې احساسوي لکه دی خپله چې عیني شاهد وي،

۷ - ځينې خلک د ژوندپېښو ليکل د ليکوالۍ لومړنۍ پورې او لومړنۍ تمرين گڼي، خو بېکسيار «چکرنامه» د قلم چلولو په پوخوالي کې پيل کړي او ښي په ټول تللي ليکنې په کې دي،

۸ - بېکسيار د ژوندپېښو په ليکنه کې روزنيز اړخ ته هم پاملرنه کړې او په ليکنو کې د پام وړ روزنيز پيامونه شته دي،

۹ - بېکسيار پېښې په داسې مهارت تشرېح کوي چې لوستونکي لاس نيولی د پېښې ځای ته بيايي او له ځان سره يې گرځوي،

۱۰ - بېکسيار په ډېرې ليکنو کې هنري او انځوريزه ژبه کارولې ده، سره له دې چې مطالب په نثر ليکل شوي دي، خو ځينې داسې نوي ترکيبونه او انځورونه يې کارولي دي چې تر اوسه ما بل ځای نه دي ليدلي، دا يې څو بېلگې دي:

- د زاړه خره شا نم وهلې (په هگۍ کې چونډلې، چکرنامه ۲۳ ام مخ)،

- اوازې دروازې (په هگۍ کې چونډلې، چکرنامه ۲۵ ام مخ)،

- دوه زېره وطني هگۍ قدرې مړۍ (په هگۍ کې چونډلې، چکرنامه ۲۶ ام مخ)،

- په څلوروژامو خبرې کول (کت مټ، چکرنامه ۲۷ ام مخ)،

- يو کوناتي ځای (سونا، چکرنامه ۴۸ ام مخ)،

- نيم کوناتي په کرايه ورکول (اشتهار، چکرنامه ۷۹ ام مخ)،

- په نري رنځ اخته کتابونه (پوشعر - دوه شعره - لس شعره...، چکرنامه ۹۷ ام مخ)،

- د مهاجرتونو غوبل (جانبني عوارض، چکرنامه ۱۵۴ ام مخ)،

- کنډواله غاښ، (غاښ درد، چکرنامه ۱۵۶ ام مخ)،

۱۱ - کله، کله بېکسيار د خپلو ليکنو په منځ کې، د مطلب د لا جالبېدو او غوړېدو له پاره يوه نيمه لنډه توکه هم لکه مالگه مړچ د مطلب په منځ کې وروټومبي لکه دا:

«چا له ملا پوښتي په ډېران لمونځ کېږي؟

ملا ويل نه.

پوښتونکي ويل ما خو پرون کاوه، ښه کېده.»

(بېکسيار عبدالملک، شرم له سپي، کلاسيک خپرندويه ټولنه، ۱۴۰۴ هـ ل - ۲۰۲۵ م کال، ۱۰۲ ام مخ)

۱۲ - بېکسيار په خپلو ليکنو کې کله، کله د اروپايي هېوادونو د ارامه چاپېريال، انسانانو او حتی څارويو ته درناوی، مدني قوانين، د ښکار محدوديت، د طبيعت په قوانينو کې ډېرې گوتې نه وهل او... يادونه په دې نيت کوي چې د خپلې جگړه خپلې ټولنې وگړي خبر کړي او په دې يې وپوهوي چې دلته څاروي د انسانانو کره ورمېلېدنه کېږي، خو «زموږ په وطنونو کې انسانانو وحشت ته مخه کړې او ورځ تربلې يې د خونخوارۍ او ځناورتوب درجه لوړېږي.»

(شرم له سپي، ۱۴۳ ام مخ)

۱۳ - په چکرنامه کې د ځينو پېښو يا ترسره شوو کارونو يادونه د يورپوت په چوکاټ کې هم شوې ده لکه: «کتابپېژندنه، ۱۵۷ - ۱۶۰ مخونه مخونه»

او نور...

د ژوندپېښو ليکل، د سترگو ليدلي حال په ليکلي بڼه خپلو مخاطبينو ته وړاندې کول دي، که د ژوندپېښو ليکوال د ژوند همدې تجربو ته هنري - ادبي انځوريزه بڼه ورکړي د ادبي متن بڼه غوره کولای شي او بېکسيار دا کار تقريباً په ټوله «چکرنامه» کې کړی دی.

د ژوند پېښو په لیکلو کې د بېکسیر مهارت دا دی چې دی په څو لنډو پروګرافونو کې مطلب رالندوي او په همدې لنډه لیکنه کې دی د یوه یا څو کرکټرونو کره وړه هم بیانوي او بله ښیګڼه یې لا دا ده د هنري نثر مالګه مرچ هم پرې دوروي.

بېکسیر د «شرم له سږي» نه په مطالبو کې ډېره هڅه کړې ده چې پېښې رالندوي کړي، په لنډوالي کې یې د موضوع حق هم ادا کړی او پېښې داسې بیانوي چې لوستونکي له ځان سره د پېښې ځای ته بیایي او پېښه په ژوندۍ ښه ورسېږي، لوستونکي داسې انگېري چې د پېښې په ځای کې حاضر دی.

د بېکسیر «شرم له سږي» د ده د سترګو لیدلو حالونو د همداسې پېښو یوه باوري ټولګه ده چې له پیل نه تر پایه د ادبي – هنري ارزښت په لرلو سره ژوند پېښې په کې انځور شوي دي.

د بېکسیر د ژوند پېښو لیکنې تومنه د ده له شخصي، رسمي او هنري ژوند څخه اخیستل شوي ده او دی پر هغو پېښو غږېږي چې ډېره سلنه یې ده په سترګو لیدلي دي.

که بېکسیر پلان لري چې د خپل ژوند پېښو نورې برخې هم له لوستونکو سره شریکي کړي، باید د دې کتاب (شرم له شپې، چکرنامه) تر سرلیک لاندې یې لیکلي وای: لومړتوک.

د بېکسیر د نورو چکرنامو په هیله!

نور بیا

د لیکوال نورې لیکنې په لاندې لینک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>